

nok. Den viser sig i den Kendsgerning, at i 1919 vedtog dette høje Ting med hele Venstres Tilslutning under Anførsel af den nuværende Statsminister og den nuværende Formand for dette høje Ting et af mig fremsat Trustlovsforslag; det blev derefter henlagt i Landstinget, hvor den nuværende højtærede Indenrigsminister havde sin Indflydelse. Det følgende Aar fremsatte den næste Indenrigsminister, Indenrigsminister Sigurd Berg, mit Lovforslag uforandret, saaledes som det var vedtaget her i Folketinget; han fremsatte det i Landstinget, og Landstinget henlagde det paa ny under den nuværende højtærede Indenrigsministers Indflydelse i dette Ting. Derefter har den nuværende højtærede Indenrigsminister overtaget disse Sager, og i de følgende Aar har han da holdt dette Forslag tilbage, indtil han nu erklærer, at der ikke kan være Tale om at fremsætte det Lovforslag, som Venstre har stemt for her i Tinget under Anførsel af de to nævnte betydelige Personligheder, nu skal der komme et helt andet Lovforslag. Jeg siger, at Tendensen heri er tilstrækkelig tydelig. Hvad det er for et Lovforslag, den højtærede Indenrigsminister bebuder, og som synes at være udarbejdet af Justitsministeren, er mig endnu ret uklart, men det synes, som om den højtærede Minister vil fremsætte et juridisk Forslag, som skal gøre selve Kartelbeslutningen, Prisaftalen, retslig ugyldig og altsaa fastsætte Straf derfor. Og det forekommer mig af det, jeg har hørt af den højtærede Minister, at det er en Række af Aftaler, han saaledes vil gøre retsligt ugyldige og underkaste Straf, deriblandt ogsaa — forekommer det mig, den højtærede Minister sagde — Lønaftaler, skønt det er mig ufatteligt, hvorledes han vil gøre Lønaftaler retsligt ugyldige, og eventuelt underkastet Straf, naar hele vor Lovgivning paa dette Omraade hviler paa Aftaler under Forligsmandsinstitutionens, Statens Medvirksomhed. Men saa længe Lovforslaget ikke foreligger, kan der jo kun være Tale om Formodninger, byggede paa nogle delvis ret klare Ord af den højtærede Indenrigsminister, og jeg skal derfor kun sige, at jeg ikke ret forstaar, hvad det er for en Vej, han vil, og endmindre forstaar jeg det, naar jeg husker paa hans Tale forleden Dag i Tinget, hvori han skildrede Udlandets Stilling til Trustloven og søgte at paavise, at ethvert Forsøg paa at gøre Karteller, Prisaftaler og Monopoler retsligt ugyldige, saaledes som man har forsøgt det i Nordamerika, havde været frugtesløst.

Hvorledes Fremhævelsen af denne Erfaring kan føre til Bebudelsen af et Lovforslag, som netop synes at gaa den Vej, forstaar jeg ikke. Derimod forstaar jeg meget vel, at Ministeren igen siger, at der ikke er Brug for nogen Lovgivning overfor den store, kapitalstærke Sammenslutning, hvad enten den findes i Industrien eller ikke. Derimod er der Brug for Lovgivning imod Aftaler indenfor den lille Handelsomsætning og Haandværket. Ogsaa herved finder jeg en tydelig Tendens. Men om alt dette vil vi komme til at forhandle, naar den højtærede Justitsminister fremsætter det af Indenrigsministeren bebudede Lovforslag, og saa vil det høje Ting, som en Gang før har stemt for et af Samarbejde mellem mange forskellige, ogsaa Politikere af Venstre og Partier af anden Farve her i dette Ting, fremgaaet Lovforslag, faa Lejlighed til at tage Stilling til, om de vil opgive den Vej, de i 1919 gik, eller om de vil følge Justitsministeren og Indenrigsministeren paa den nye Vej, de synes at ville foretrække.

Den højtærede Indenrigsminister beskæftigede sig med nogle Bemærkninger, jeg havde gjort om en Mellemtilstand, hvori han havde befundet sig for ikke ret længe siden, en Mellemtilstand, fremkaldt ved, at Statsministeren paa et vist Tidspunkt havde opgivet sin Stilling, naturligvis ikke demissioneret paa den Maade, at han havde indgivet sin Demission til Kongen, men faktisk opgivet sin politiske Stilling og designeret den nuværende Indenrigsminister til at forsøge paa at redde, hvad reddes kunde for Partiet, og at den højtærede Indenrigsminister i denne Stilling ogsaa havde forhandlet med Personer udenfor dette høje Ting om at indtræde i et saadant Ministerium. Den højtærede Indenrigsminister har herom sagt, at intet af, hvad jeg i saa Henseende har skildret, var rigtigt. Jeg nøjes med at sige til den højtærede Minister, at der er i alt Fald en Mand, som, naar han læser, hvad den højtærede Indenrigsminister har sagt her i Dag fra denne Talerstol, vil smile, nemlig den Mand, med hvem den højtærede Minister har forhandlet om at indtræde i et saadant Ministerium. Han vil smile og sige: Der kan man se, hvad politiske Erklæringer fra denne Talerstol betyder, og om man viser Ærbødighed for Pladsen. (*Indenrigsministeren*[Kragh]: Hvem er den Mand?) . . .

Formanden: Man maa ikke afbryde Taleren.